

— Най-добръ, той е единъ отъ най-добрыѣ домовѣ на Делфинатъ. Защо мя пытате?

— Азъ съмъ прѣдставительтъ на този домъ.

— Вы! извика и ся спръ; вы ли сте Хампсей д'Отеривъ?

— Ей, господже.

Тогазъ работата ся измѣнява; дай ми рѣкнѣтъ си, братовче, и раскажи ми исторіѣтъ си.

Тамъ додѣто бѣше стигнала работата, най-разумното бѣше да откриѣтъ всичко на старатѣ си братовчедкѣ. И тъй исприказахъ ѣ злочестиниѣтъ на домородството ни, додѣто стигнахмы прѣдъ една ниска и тѣсна кѣщица. — Влѣзте, Маркыоне, ми каза потомката на Гаель, като ся въсправи на прагѣтъ на палатѣтъ си, влѣзте, молихъ ви. И като влѣзохъ дойдохъ въ една малка стаѣ, която бѣше послана съ тухлы; на безцвѣтныѣ завѣсы высахъ около 10 образицы отъ праотцыѣтъ на мамоазель Порое все съ княжескы кожусы, и въ кѣтътъ блещеше единъ великолѣпнъ часовникъ, а надъ него едно сплетеніе което прѣдставяше колесницѣтъ на слѣпцето. Другы мебели имаше нѣколко стола съ айцевиденъ грѣбъ, и една вета одрина (каріола); но голѣма бѣше чистотата, и ароматическѣ дѣхътъ въ стаѣтъ.

— Сѣднѣте, каза ми старата мома, когато и тя сѣднѣ на одринѣтъ; сѣднѣте братовче; ако и да не сме роднина нито бѣ възможно да сме, понеже Иванка Порое и Хуго Хампсей нѣмахъ чеда,